

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ІСПИТУ
З «ІНОЗЕМНОЇ МОВИ»**

**для кандидатів на здобуття ступеня вищої освіти магістра
за спеціальностями (074) «Публічне управління та адміністрування»,
262 «Правоохоронна діяльність» та 053 «Психологія»**

ЗМІСТ

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА.....	3
1.1. Вимоги до проведення вступного випробування до магістратури з іноземної мови (англійська, німецька, французька).....	4
2. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ІНОЗЕМНА МОВА»	
2.1. Англійська мова	5
2.2. Німецька мова	6
2.3. Французька мова	7
3. СТРУКТУРА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ (АНГЛІЙСЬКА, НІМЕЦЬКА, ФРАНЦУЗЬКА)	
3.1. Структура вступного випробування.....	10
3.2. Критерії оцінювання відповідей вступників.....	11
3.3. Зразки завдань.....	12
3.3.1. Зразки текстів для читання, перекладу і переказу іноземною мовою.....	13
3.3.2. Зразки речень для перекладу.....	15
3.3.3. Зразки тем для бесіди (англійською, німецькою і французькою мовами).....	16
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	17

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Вступне випробування з іноземної мови (англійська, німецька, французька) до магістратури за професійною спрямованістю має на меті визначення рівня підготовки вступників до магістратури в галузі іноземних мов. Для успішного складання іспиту вступнику треба продемонструвати практичні навички володіння іноземною мовою.

У Програмі визначено мету й завдання вступного випробування з іноземної мови на навчання для здобуття ступеня вищої освіти магістра в Національній академії внутрішніх справ. Програма окреслює обсяг знань і вмінь з іноземної мови за програмою підготовки бакалавра.

Програму розроблено на основі навчальних програм з іноземної мови для студентів різних напрямів підготовки здобувачів вищої освіти ступеня «бакалавр». Зміст завдань вступного випробування не виходить за межі цих програм.

Мета програми:

а) визначити єдині вимоги до вступного випробування з іноземної мови для вступу на навчання для здобуття ступеня вищої освіти магістра;

б) сконцентрувати увагу вступників на систематизації і повторенні важливих практичних навичок і вмінь володіння іноземною мовою з урахуванням професійної спеціалізації;

в) перевірити у вступників рівень сформованості професійно-комунікативної іншомовної компетенції на рівні B2+ - C1, у всіх видах мовленнєвої діяльності в процесі оволодіння іноземною мовою на рівні ступеня бакалавра.

Вступники складають іспит з тієї іноземної мови, з якої вони склали державний іспит для здобуття ступеня вищої освіти бакалавра.

Форма вступних випробувань – усне випробування, що включає три завдання граматичного, лексичного та текстового характеру (з урахуванням професійної спеціалізації).

Вступне випробування проводиться іноземною мовою з метою перевірки практичних знань і визначення рівня володіння вступниками лексичними, граматичними та комунікативними навичками в обсязі програми з іноземних мов для ВНЗ і навичками роботи з текстом професійного характеру. Оцінювання рівня сформованості іншомовної компетенції вступників здійснюється за шкалою і критеріями, які подані у Загальноєвропейських Рекомендаціях з мовної освіти і рекомендовані міністерством освіти і науки України №14/18.2-481 від 02.03.2005). У програмі подається список рекомендованої літератури та перелік питань для підготовки до вступного випробування з англійської, німецької та французької мов.

1.1. Вимоги до проведення вступного випробування до магістратури з іноземної мови (англійська, німецька, французька)

Вступне випробування з іноземної мови (англійська, німецька, французька) для здобуття ступеня вищої освіти магістра передбачає перевірку:

- рівня сформованості у вступників загальної іншомовної комунікативної компетенції за видами мовленнєвої діяльності (говоріння, письмо, аудіювання, читання);
- рівня сформованості професійно орієнтованої комунікативної компетенції (бесіда іноземною мовою);
- рівня сформованості граматичної та лексичної компетенції (переклад речень з використанням відповідних граматичних структур та лексичного мінімуму).

Згідно з вимогами Програми після закінчення вивчення курсу іноземної мови (ІМ) у бакалавраті студент повинен:

- володіти навичками та вміннями усної комунікації й застосовувати їх для спілкування в навчальних, загальнонаукових і професійних цілях;
- розуміти усне монологічне й діалогічне мовлення, що стосується тем загальнонаукового й професійного характеру;
- активно володіти базовою граматикою й основними граматичними явищами, характерними для загальнонаукового й професійного мовлення;
- володіти навичками перекладу як з іноземної мови на рідну, так і з рідної на іноземну в межах суспільно-політичної, країнознавчої та фахової тематики;
- знати базову, загальнонаукову лексику, а також термінологію в галузі вузької спеціалізації;
- уміти користуватися словником у ході читання професійно орієнтованої літератури;
- вилучати, інтерпретувати здобуту інформацію із оригінальних суспільно-політичних та фахових текстів і репрезентувати їх у відповідній формі (реферат, анотація, переказ, доповідь, есе т. ін. в усній та письмовій формі) як рідною, так і іноземною мовами;
- брати участь у дискусії на теми, пов'язані зі спеціальністю; формулювати запитання й відповідати на них;
- володіти основними прийомами адекватного перекладу професійно орієнтованої літератури.

А це означає, що на вступному випробуванні з ІМ кандидат повинен продемонструвати високий рівень сформованості іншомовної комунікативної компетенції, необхідної йому в професійній діяльності.

2. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ІНОЗЕМНА МОВА»

2.1. Англійська мова

Морфологія

Артикль. Означений, неозначений, його значення та вживання. Відсутність артикля. Вживання артикля з власними назвами, назвами абстрактних понять та речовин.

Іменник. Однина та множина іменників. Відмінки іменників: загальний та присвійний. Функції іменника в реченні

Прикметник. Ступені порівняння прикметників.

Числівник. Кількісні та порядкові. Прості та десяткові дробы, дати, відсотки.

Займенник. Особові, зворотні, присвійні, вказівні, питальні, неозначені, заперечні. Об'єктний відмінок особових займенників. Абсолютна форма присвійних займенників.

Дієслово. Особові та неособові форми дієслова. Сміслові, допоміжні і напівдопоміжні дієслова. Основні форми дієслова і правила їх утворення. Значення і вживання дієслів: to be, to have. Модальні дієслова: can, may, must, should, would. Правильні та неправильні дієслова. Три форми дієслова. Активний стан дієслова. Часи групи Simple (Indefinite): Present, Past, Future. Утворення, вживання, переклад. Показники часу.

Часи групи Continuous (Present, Past, Future). Утворення, вживання, переклад. Ознаки часу. Способи вираження майбутнього часу (to be going to, Present, Future Simple, Present Continuous).

Часи групи Perfect (Present, Past, Future). Утворення, вживання, переклад. Показники часу.

Часи групи Perfect Continuous (Present, Past, Future). Утворення, вживання, переклад. Ознаки часу.

Пасивний стан дієслів. Утворення, вживання, переклад.

Наказовий спосіб.

Узгодження часів. Пряма та непряма мова.

Інфінітив. Інфінітивні комплекси.

Дієприкметник. Дієприкметникові комплекси.

Герундій і віддієслівний іменник. Комплекси з герундієм.

Герундій та дієприкметник I. Основні відмінності.

Сполучники, прийменники. Основні випадки вживання. Сталі вирази з прийменниками.

Прислівник. Ступені порівняння прислівників.

Дієприкметник. Часи групи Continuous (Present, Past, Future). Утворення, вживання, переклад. Показники часу.

Словотворення. Утворення слів за допомогою суфіксів і префіксів. Найуживаніші префікси. Утворення слів зміною наголосу. Утворення слів за допомогою конверсії. Утворення слів словоскладанням чи основоскладанням.

Синтаксис

Структура англійського речення. Речення: розповідні, питальні, наказові, окличні. Прості: поширені, непоширені. Складні: складносурядні, складнопідрядні.

Головні члени речення: іменник, займенник, числівник, інфінітив, герундій.

Присудок: простий дієслівний, складений іменний, складений дієслівний.

Другорядні члени речення: додаток (прямий, непрямий, прийменниковий), обставини (обставина місця, обставина часу, обставина способу дії, обставина причини, обставина мети), означення (прикметник, іменник у присвійному відмінку, іменник у загальному відмінку, присвійний займенник, числівник, дієприкметник теперішнього і минулого часу, інфінітив).

Типи підрядних речень: підметове, предикативне, означальне, місця, часу, причини, мети, способу дії, умовне, наслідкове.

Умовні речення: реальні умовні речення Conditional I (if...), нереальні умовні речення (Conditional II), нереальні умовні речення, що стосуються минулого (Conditional III).

Питальні речення: загальні запитання; спеціальні запитання; запитання до різних членів речення (до підмета і його означення, до присудка, до іменної частини присудка, до прямого додатка, до прийменникового додатка, до означення додатка, до обставини); альтернативні запитання, роз'єднувальні запитання.

2.2. Німецька мова

Морфологія

Артикль. Означений, неозначений, нульовий артикль, його значення та вживання. Вживання артикля з власними назвами, назвами абстрактних понять та речовин.

Іменник. Рід іменників. Однина та множина іменників. Відмінки іменників. Функції іменника у реченні

Прикметник. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння прикметників.

Числівник. Кількісні та порядкові. Прості та десяткові дроби, дати, відсотки.

Займенник. Особові, зворотні, присвійні, вказівні, питальні, неозначені, заперечні. Відмінювання займенників.

Дієслово. Основні форми дієслова і правила їх утворення. Значення і вживання дієслів: sein, haben, werden. Модальні дієслова: können, dürfen, müssen, sollen, wollen, mögen. Правильні та неправильні дієслова. Три форми дієслова. Partizip II. Активний стан дієслова. Часи дієслова: утворення, вживання, переклад. Пасивний стан дієслів: утворення, вживання, переклад. Наказовий спосіб. Інфінітив. Інфінітивні комплекси.

Дієприкметник. Дієприкметникові комплекси.

Сполучники, прийменники. Основні випадки вживання. Сталі вирази з прийменниками.

Прислівник. Ступені порівняння прислівників.

Словотворення. Утворення слів за допомогою суфіксів і префіксів. Найбільш уживані префікси. Утворення слів складанням слів або їхніх основ.

Синтаксис

Структура німецького речення. Речення: розповідні, питальні, наказові, окличні. Прості: поширені, непоширені. Складні: складносурядні, складнопідрядні, безсполучникові.

Головні члени речення: іменник, займенник, числівник, інфінітив. Присудок: простий дієслівний, складений іменний, складений дієслівний.

Другорядні члени речення: **додаток** (прямий, непрямий, прийменниковий), **обставини** (обставина місця, обставина часу, обставина способу дії, обставина причини, обставина мети), **означення:** прикметник, іменник у присвійному відмінку, іменник у загальному відмінку, присвійний займенник, числівник, дієприкметник теперішнього і минулого часу, інфінітив.

Типи підрядних речень: підметове, предикативне, означальне, місця, часу, причини, мети, способу дії, умовне, наслідкове.

Питальні речення: загальні запитання; спеціальні запитання; запитання до різних членів речення (до підмета і його означення, до присудка, до іменної частини присудка, до прямого додатка, до прийменникового додатка, до означення додатка, до обставини); альтернативні запитання.

2.3. Французька мова

Морфологія

Іменник (Le Nom). Граматичні категорії іменника. Рід іменників. Число іменників. Функції іменника у реченні.

Артикль (L'Article). Неозначений артикль (форми, вживання). Означений артикль (форми, вживання). Частковий артикль (форми, вживання). Відсутність артикля. Артикль і прийменник "de". Вживання артикля з власними іменами.

Прикметник (L'Adjectif). Рід прикметників. Число прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників. Місце прикметників. Займенникові прикметники (вказівні, присвійні, питальні). Неозначені прикметники.

Прислівник (L'Adverbe). Групи прислівників за значенням. Прислівники з суфіксом -ment. Ступені порівняння прислівників. Місце прислівників.

Числівник (Les Noms de nombre). Кількісні числівники. Порядкові числівники. Прості та десяткові дроби, дати, відсотки.

Займенник (Le Pronom.) Різні види займенників: Особові займенники. Придієслівні особові займенники. Незалежні особові займенники. Зворотний займенник "se". Адвербіальні займенники "en" та "y". Вказівні займенники. Присвійні займенники. Питальні займенники. Відносні займенники que, qui, dont. Неозначені займенники.

Дієслово (Le Verbe). Типи відмінювання французьких дієслів. Активний та пасивний стан. Заперечна форма дієслова. Безособовий зворот il y a. Безособова форма дієслова. Займенникові дієслова. Утворення та вживання часових форм. Індикатив. Часи дійсного способу: futur immédiat, passé immédiat, passe composé, imparfait, futur simple, plus-que-parfait. Умовний спосіб: Conditionnel. Наказовий спосіб. Узгодження часів. Неособові форми дієслова (інфінітив, дієприкметник теперішнього та минулого часу, Gérondif). Subjonctif: Утворення subjonctif présent. Вживання subjonctif у підрядних реченнях.

Прийменник (La préposition). Різні види прийменників.

Синтаксис

Порядок слів у французькому реченні. Типи речень залежно від мети висловлювання. Типи речень залежно від будови. Головні члени речення. Другорядні члени речення. Типи питальних речень (загальні, спеціальні, альтернативні, розділові). Типи підрядних речень: підметове, предикативне, означальне, місця, часу, причини, мети, способу дії, умовне, наслідкове. Пряма та непряма мова.

Письмо

Письмо сприяє формуванню вмінь говоріння і читання та має на меті уміння викладати свої думки (висловлюватись) у письмовій формі за схемою або ситуацією.

Вступник повинен уміти:

- скласти план до тексту;
- написати резюме до прочитаного чи прослуханого тексту;
- написати діловий лист;
- написати анотацію до статті.

Обсяг написаного може бути різним.

Фонетика

Англійський алфавіт. Міжнародний фонетичний алфавіт. Приголосні: вимова приголосних. Голосні: вимова голосних. Правила читання буквосполучень. Наголос: словесний наголос, наголос у фразах, логічний наголос. Ритм. Інтенаційні особливості англійського речення. Вимова смислових груп.

Лексика

Вступники повинні вільно володіти лексикою в межах побутових тем, а також тем, пов'язаних зі сферою професійної діяльності студента (2 500 одиниць); уміти варіювати формулювання, щоб уникнути частих повторів. До словникового запасу включаються також фразеологізми, найбільш вживані синоніми й антоніми іноземної мови, умовні скорочення.

Говоріння

Усне мовлення (діалогічне та монологічне) являє собою виконання системи мовленнєвих дій від елементарних висловлювань до вирішення комунікативних ситуацій, наближених до реального спілкування.

Вступник повинен розуміти іноземну мову в обсязі тематики, засвоєної у вищому навчальному закладі, правильно відповідати на запитання до прочитаного тексту й вести бесіду в межах тем, визначених навчальною програмою, використовуючи при цьому репліки, що становлять запитання-відповіді, репліки-запрошення та репліки-відповіді, які виражають згоду або незгоду чи вимагають уточнення. Лаконічно і послідовно викласти свої думки відповідно до запропонованої ситуації в межах передбаченої програмою тематики і засвоєного лексико-граматичного матеріалу. Обсяг висловлювання складає 16–20 речень граматично правильно оформлених.

Аудіювання

Аудіювання передбачає сприймання мови іншої особи при безпосередньому спілкуванні (до 7% незнайомих слів), адекватну реакцію на почуте під час розмови.

Вступник повинен розуміти англійську мову на слух при довжині фраз 7–8 слів. Розуміння матеріалу перевіряється за допомогою запитань до тексту, переказу англійською або українською мовою (залежно від рівня володіння англійською мовою).

Читання і переклад текстів за професійним спрямуванням

Вступники повинні правильно читати, знати основи граматики і сполучності слів іноземної мови, мати запас слів, необхідних для розуміння іноземних текстів середньої складності. Професійна орієнтація в читанні виражається головним чином в тематичній орієнтації текстів за спеціальністю, в поетапному розширенні сфери використання вступниками отриманої інформації за фахом.

Вступники повинні вміти читати без словника з метою одержання інформації з текстів за професійним спрямуванням, художньої і науково-популярної літератури, які базуються на засвоєнні типових фраз і граматичному матеріалі, що містять 5% незнайомих слів, про значення яких можна здогадатися на підставі знання словотворчих елементів, подібності між лексичними явищами у рідній та англійській мовах, контексту, при швидкості читання приблизно 400 знаків на хвилину. Розуміння прочитаного перевіряється за допомогою запитань до основних фактів тексту і вибіркового перекладу.

Вступники повинні вміти читати про себе за допомогою словника з метою одержання інформації з газети, статті, що висвітлюють поточні події політичного, суспільного і культурного життя країни і за кордоном, а також

неадаптовану літературу за фахом, що містить 6–8% незнайомої лексики. Розуміння прочитаного перевіряється відповідями на запитання.

3. СТРУКТУРА ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ (АНГЛІЙСЬКА, НІМЕЦЬКА, ФРАНЦУЗЬКА)

3.1. Структура вступного випробування

Вступне випробування проводиться в усній формі. Білет містить три завдання.

Перше завдання: читання, вибіркового переклад, переказ тексту за професійним спрямуванням іноземною мовою. Вимоги докладно викладено у підрозділі 2. *Зміст навчальної дисципліни «Іноземна мова».*

Це завдання є професійно-орієнтованим за характером і вимагає від вступників розуміння простих текстових уривків, пов'язаних із навчанням та спеціальністю, і застосування різних стратегій читання для отримання суті інформації (ознайомче, вибіркоче тощо). Обсяг запропонованого для перекладу текстового уривка – 1500 друкованих знаків.

Об'єкт контролю: рівень засвоєння теоретичних і практичних знань, розуміння прочитаного, вміння аналізувати текст, аудіювання (розуміння питань екзаменаторів, відповіді на них), монологічне та діалогічне мовлення вступника.

Форма контролю: усно перевіряється розуміння тексту (через говоріння) і техніка читання (читання вголос). Двомовні контрольні завдання передбачають переклад інформації.

Друге завдання: переклад речень, що має на меті перевірку і оцінку рівня сформованості граматичної компетенції вступників. Переклад п'яти речень з рідної на іноземну мову з використанням зазначених програмою граматичних структур, які охоплюють набуті навички і вміння з граматики, лексики та письма, сформовані у вступників в процесі оволодіння іноземною мовою на рівні “БАКАЛАВР” з дисципліни «Іноземна мова» (англійська, німецька, французька).

Об'єкт контролю: рівень сформованості граматичної компетенції.

Форма контролю: обов'язковий письмовий переклад зазначених речень у листку відповіді.

Третє завдання: бесіда іноземною мовою із зазначеної в білеті теми за професійним спрямуванням. Оскільки для майбутніх магістрів важливо вміти коректно вести та підтримувати обговорення (дискусію) певних наукових чи професійних проблем, третє завдання вступного випробування спрямоване на перевірку сформованості навичок і вмінь комунікативної компетенції вступників.

У підрозділі 3.3.1. подано орієнтовну тематику для проведення усної

співбесіди англійською, німецькою і французькою мовами.

Об'єкт контролю: рівень сформованості іншомовної комунікативної компетенції вступників.

Форма контролю: монологічне мовлення та індивідуальна усна співбесіда з перевіркою правильності оформлення думки, мовленнєвої реакції, характеру паузації, ситуативності висловлювань.

3.2. Критерії оцінювання відповідей вступників (англійська, німецька, французька мови)

1. Читання, вибірковий переклад і переказ тексту за професійним спрямуванням.

Оцінювання читання та аудіювання. Оцінюється здатність вступників:

- розуміти ідею, сутність, деталі тексту;
- уміти визначити головну думку тексту, виокремити конкретну інформацію;
- уміти вести діалог за змістом прочитаного тексту.

Оцінювання переказу тексту. Оцінюється:

- зміст переказу;
- форма переказу;
- відповідність тексту;
- точність переказу;
- володіння граматичними структурами;
- використання відповідної лексики;
- зв'язний текст із належними сполучними фразами.

Максимальна кількість балів за цей вид завдання – 60.

2. Оцінювання перекладу речень.

Оцінюється з урахуванням правильного вибору мовних одиниць, що відповідають певному контексту і нормам сучасної літературної мови:

Оцінюється:

- правильність використання граматичних структур, передбачених програмою в усному і писемному мовленні;
- розуміння розбіжності в правописі і значенні слів іноземної та української мов;
- наявність знань синтаксичної організації іноземної мови в спілкуванні;
- точність перекладу (правопис та граматичні помилки);
- використання відповідної лексики.

Максимальна кількість балів за цей вид завдання – 60.

3. Оцінювання говоріння (бесіди).

Оцінюється з урахуванням адекватності відповіді поставленому комунікативному завданню та нормам сучасного усного іншомовного мовлення. Оцінюється мовленнєва поведінка вступників:

– виконання завдання: організація того, що і як сказано, з огляду на кількість, якість, відповідність та чіткість інформації;

– використання: точність та доречність використання мовних засобів; лексичний і граматичний діапазон;

– логічна послідовність, обсяг та відповідність мовленнєвій діяльності вступника;

– вимова: здатність студента продукувати розбірливі висловлювання.

– спілкування: здатність вступника брати активну участь у бесіді, обмін репліками та підтримання інтеракції (ініціювання розмови та реагування належним чином).

Максимальна кількість балів за цей вид завдання – 80.

Систему підсумкового оцінювання знань на вступному випробуванні викладено у табл. 1.

Таблиця 1

**Система підсумкового оцінювання знань на магістерському іспиті
Розрахунок рейтингових балів за видами контролю**

№ п/п	Вид мовленнєвої діяльності	Кількість рейтингових балів
1.	Читання тексту, вибіркового переклад та переказ тексту іноземною мовою	60
2.	Переклад речень з рідної на іноземну мову	60
3.	Бесіда іноземною мовою за професійним спрямуванням	80
4.	Загальна кількість балів	200

3.3. Зразки завдань

3.3.1. Зразки текстів для читання, перекладу і переказу іноземною мовою

АНГЛІЙСЬКА МОВА

Text 1

DEVIANCE IS A PRODUCT OF SOCIETY?

We tend to believe that deviance is a result of an individual's free choice on personal failings. But, as our discussion of culture, social structure, and socialization

showed, all social behaviour – deviance as well as conformity – is rooted in society. This is evident in three ways.

1. Deviance exists only in relation to cultural norms.

No thought or action is inherently deviant. Rather, it becomes so only in relation to the norms of a particular culture or subculture. Norms vary considerably from one culture to another, so that conceptions of deviance vary as well. In the traditional village communities of Sicily, for example, cultural norms support the use of physical violence to avenge an insult to the honour in one's family. In this case, not to avenge an insult would be defined as deviant. Within American society, however, cultural norms do not support the use of violence in this way. Therefore, what is honourable in Sicily is likely to result in arrest and prosecution in the United States.

As cultural norms change over time, so do conceptions of deviance. In the 1920s, American cultural norms linked women's lives to the home, so that a woman who wanted to become a corporate executive, for instance, would certainly have been considered deviant. Today, however, there is far greater support for allowing women the opportunity to pursue a career outside of the home. Consequently, career women are no longer defined as deviant.

2. People become deviant as others define them that way.

We all violate cultural norms, and even commit crimes, from time to time. For example, most of us have at some point walked around talking to ourselves, taken something that belonged to someone else, or driven another person's automobile without permission. Simply doing any of these things, however, is not sufficient to be defined as mentally ill or criminal. Whether or not a person is defined as deviant depends on the perception and definition of the situation by others – a process that is quite variable. To a large extent, of course, being defined as deviant depends not only on norm violation, but also on being caught by others. Even then, however, the activity in question may be perceived in different ways. For example, a male celebrity can dress like a woman on stage to the praise of adoring fans, while elsewhere another man doing the same thing might well provoke a quite negative response. Whether or not a person is defined as deviant, therefore, depends on the variable process of social definition.

3. Both cultural norms and defining someone as deviant are related to patterns of social power.

Cultural norms – especially laws – are likely to protect the interests of the most powerful people in a society.

For example, closing a factory permanently is within the legal rights of a factory owner, even though doing so may put thousands of people out of work. At the same time, a less powerful person who commits vandalism that closes a factory for a single day is likely to be defined as criminal. Powerless people may be defined as deviant for exactly the same behaviour that powerful people engage in with impunity. For example, a homeless person who stands on a street corner and denounces the city government may be arrested for disturbing place. On the other hand, a candidate trying to unseat the mayor during an election campaign can do the same thing while receiving extensive police protection.

In sum, while commonly understood as a quality of individuals, deviance is inseparable from the operation of society.

НИМЕЦЬКА МОБА

Die Allgemeine Erklärung der Menschenrechte

(Art. 1 – 10)

Resolution 217 A (III) vom 10.12.1948

Artikel 1. Alle Menschen sind frei und gleich an Würde und Rechten geboren. Sie sind mit Vernunft und Gewissen begabt und sollen einander im Geist der Brüderlichkeit begegnen.

Artikel 2. Jeder hat Anspruch auf die in dieser Erklärung verkündeten Rechte und Freiheiten ohne irgendeinen Unterschied, etwa nach Rasse, Hautfarbe, Geschlecht, Sprache, Religion, politischer oder sonstiger Überzeugung, nationaler oder sozialer Herkunft, Vermögen, Geburt oder sonstigem Stand.

Artikel 3. Jeder hat das Recht auf Leben, Freiheit und Sicherheit der Person.

Artikel 4. Niemand darf in Sklaverei oder Leibeigenschaft gehalten werden; Sklaverei und Sklavenhandel sind in allen ihren Formen verboten.

Artikel 5. Niemand darf der Folter oder grausamer, unmenschlicher oder erniedrigender Behandlung oder Strafe unterworfen werden.

Artikel 6. Jeder hat das Recht, überall als rechtsfähig anerkannt zu werden

Artikel 7. Alle Menschen sind vor dem Gesetz gleich und haben ohne Unterschied Anspruch auf gleichen Schutz durch das Gesetz. Alle haben Anspruch auf gleichen Schutz gegen jede Diskriminierung, die gegen diese Erklärung verstößt, und gegen jede Aufhetzung zu einer derartigen Diskriminierung.

Artikel 8. Jeder hat Anspruch auf einen wirksamen Rechtsbehelf bei den zuständigen innerstaatlichen Gerichten gegen Handlungen, durch die seine ihm nach der Verfassung oder nach dem Gesetz zustehenden Grundrechte verletzt werden.

Artikel 9. Niemand darf willkürlich festgenommen, in Haft gehalten oder des Landes verwiesen werden.

Artikel 10. Jeder hat bei der Feststellung seiner Rechte und Pflichten sowie bei einer gegen ihn erhobenen strafrechtlichen Beschuldigung in voller Gleichheit Anspruch auf ein gerechtes und öffentliches Verfahren vor einem unabhängigen und unparteiischen Gericht.

ФРАНЦУЗСЬКА МОБА

La classification des infractions

Le nouveau code pénal est entré en vigueur en France le 1-er mars 1994..

Les infractions pénales sont classées, suivant leur gravité, en crimes, délits et contraventions.

Un crime est jugé par la cour d'assises. Les peines criminelles encourues par les personnes physiques sont :

- la réclusion criminelle ou la détention criminelle à perpétuité ;
  - la réclusion criminelle ou la détention criminelle à temps : entre 10 et 30 ans
- La peine de mort a été abolie en France en 1981.

Un délit est jugé par le tribunal correctionnel. Les peines correctionnelles encourues par les personnes physiques sont :

- * l'emprisonnement ;
- * l'amende ;
- * le jour-amende ;
- * le travail d'intérêt général ;
- * les peines privatives ou restrictives de droits.

L'échelle des peines d'emprisonnement est de 10 ans au plus à six mois au plus.

Une contravention est un fait que la loi sanctionne d'une peine de police. Les peines contraventionnelles encourues par les personnes physiques sont :

- l'amende ;
- les peines privatives ou restrictives de droits (la suspension du permis de conduire pour une durée d'un an au plus, l'immobilisation d'un ou de plusieurs véhicules appartenant au condamné pour six mois au plus, la confiscation d'armes dont le condamné est propriétaire, le retrait du permis de chasser).

Le tribunal de police et le tribunal correctionnel rendent, prononcent un jugement de condamnation ou de relaxe.

La cour d'assises rend, prononce un arrêt de condamnation ou d'acquittement.

3.3.2. Зразки речень для перекладу

1. Діана була впевнена, що Сем зможе прочитати цю книгу англійською.
2. Як тільки мати повернулася додому, то одразу послала за лікарем.
3. Марія щойно повернулася з Великої Британії, де провела п'ять років.
4. Здається він зараз працює.
5. Хто взяв мій словник? Я шукаю його вже півгодини.
6. Коли ти почав виконувати цю вправу? Я почав виконувати її дві години тому.
7. Мені цікаво, де відбудуться наші збори.
8. Фахівці вважають, що цю картину було написано дуже давно.
9. Коли учень зайшов до класу, вчитель вже почав писати на дошці.
10. Твори Д.Лондона перекладені багатьма мовами світу.
11. Менеджер був задоволений, що зміг допомогти нам.
12. Професор поцікавився, чи читав Павло цю книжку в оригіналі.

13. Здається, вони зараз обговорюють важливе питання.
14. Сашка попросили розповісти про те, що він бачив на майдані.
15. Наш гість запитав мене, чи часто ми відвідуємо виставки й чи любимо мистецтво.

3.3.3. Зразки тем для бесіди (англійською, німецькою і французькою мовами)

АНГЛІЙСЬКА МОВА

1. The State Structure of Ukraine.
2. The Constitution of Ukraine.
3. The Legislative Power in Ukraine.
4. The Judicial Power in Ukraine.
5. Judicial institutions of Ukraine.
6. The Executive Power in Ukraine.
7. National Symbols of Ukraine (Flag, Trident, Anthem).
8. The Parliament of Ukraine and its Functions.
9. Political Parties and the Electoral System in Ukraine.
10. The Legislative Power in Great Britain.
11. Great Britain: The legal System of England and Wales.
12. The Parliament of Great Britain and its Functions.
13. The Political and state system of the USA.
14. The State Structure of the USA.
15. Three branches of the American Government.
16. Judicial institutions of the USA.
17. Interpol, its foundation and aims.
18. Classification of crimes.
19. Legal Professions in English Speaking Countries.
20. Interpol and its functions.

НІМЕЦЬКА МОВА

1. Rechtsverhältnisse im Familienrecht.
2. Schuldenfähigkeit im Strafrecht.
3. Rechtsfähigkeit. Natürliche und juristische Personen.
4. Arbeitsrecht im internationalen Vergleich.
5. Verfassung als zentrales Rechtsdokument. Ukrainische Verfassung.
6. Geistiges Eigentum und Sacheigentum: Gemeinsamkeiten und Unterschiede.
7. Todesstrafe – aktuelle Diskussionsfrage.
8. Rechtsanwaltschaft: Berufsfeld, Aufgabenbereich.

9. Gericht als ein Organ der Rechtsprechung. Gerichtssystem im Deutschland.
10. Gericht als ein Organ der Rechtsprechung. Gerichtssystem in der Ukraine.
11. Wahlenrecht: Rechtliche Grundlagen.
12. Rechtsberatung: Tätigkeitsfeld, Bedeutung in der Gesellschaft.
13. Staatlicher Aufbau und politisches System der Ukraine.
14. Staatlicher Aufbau und politisches System der Bundesrepublik Deutschland.
15. Jugendkriminalität und ihre Bewältigung in der Ukraine.
16. Jugendkriminalität und ihre Bewältigung in der Bundesrepublik Deutschland.
17. Drogenprobleme im internationalen Vergleich.
18. Familienrecht und Familienschutz in der Ukraine und im Deutschland.
19. Das Verbrechen. Klassifikation der Verbrechen.
20. Grundrechte und Pflichten der Menschen.
21. Zivilrecht.
22. Grundrechte und Menschenrechte: Regelung in einzelnen Staaten.
23. Rechtsfähigkeit. Natürliche und juristische Personen.
24. Schuldunfähigkeit im Strafrecht.
25. Arbeitsrecht in der Ukraine.
26. Gewalt. Gewaltenteilung im Staatsrecht.
27. Die ausführende Gewalt. Bedeutung und Aufgaben.
28. Die gesetzgebende Gewalt. Bedeutung und Aufgaben.
29. Die richterliche Gewalt. Bedeutung und Aufgaben.
30. Juristenausbildung in der Ukraine. Arbeitsperspektiven.

ФРАНЦУЗСЬКА МОБА

1. Le régime politique de l'Ukraine (le pouvoir législatif et exécutif).
2. L'organisation judiciaire de la France.
3. La milice ukrainienne, son organisation et ses devoirs.
4. La classification des infractions.
5. La lutte contre le trafic de drogues.
6. La science politique.
7. L'Interpol comme organisation internationale et intergouvernementale de la police criminelle.
8. Les derniers événements en Ukraine et en France.
9. L'Organisation des Nations unies.
10. L'organisation du système judiciaire de l'Ukraine.
11. La police nationale de la France.
12. La milice ukrainienne, son organisation et ses devoirs.
13. La formation des cadres pour la milice ukrainienne. L'Académie nationale de l'Intérieur d'Ukraine.
14. Le pouvoir politique.

15. Le pouvoir législatif.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Англійська мова.

Підручники та навчальні посібники:

1. Англійська мова спеціального вжитку в Україні (ESP): Допроєктне дослідження / Британська Рада в Україні / Н. Астаніна, Г. Бакаєва, І. Беляєва. – К.: Ленвіт. – 2004. – 124 с.
2. Англійська мова для юристів (правоохоронна діяльність). За ред. Давидової Н.В., Неженець Е.В. Дніпропетровськ: ДДУВС, 2006. – 219с.
3. Английский язык для юридических вузов и факультетов. Под ред. Хижняк С.П., Ефимова И.И., Кирюшкина Т.В., Митрофанова В.В. Ростов-на-Дону: «Феникс», 2007. – 448 с.
4. Англійська мова для юридичних і гуманітарних спеціальностей. Комунікативний аспект / Под ред. Мисик Л.В. К.: „Атака”, 2006. – 367 с.
5. Афендікова Л.А. Англійська мова для юристів. – Донецьк, 2002. – 188 с.
6. Брутян К. Л., Трофимова А. Л. Английский язык для социологов: Учебн. пособие. – М. : КНОРУС, 2007. – 176 с.
7. Волкова О. Ю., Погожих Г.М. Усі розмовні теми. English. – Х. : ТОРСІНГ ПЛЮС, 2008. – 608 с.
8. Гавура О.В. Англійська мова для працівників правоохоронних органів. Київ: „Логос”, 2000. – 113 с.
9. Голіцинський Ю. Б. Граматика: зб. вправ: пер. з рос. – 4 вид., Київ : Арій, 2008. – 544 с.
10. Гуманова Ю.Л. и др.. Английский для юристов. М., 2007. – 198 с.
11. Гусак Т.М. Modern English Grammar in Practice. – К. : Фірма «ІНКОС», 2002. – 308 с.
12. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання (Рада з питань співпраці у галузі культури, Комітет освіти, Відділ сучасних мов. - Страсбург). – К.: Ленвіт, 2003.
13. Зеленська О. П. Types of Crimes. Навчальний посібник з англійської мови. – Київ: Вид-во ЄУФІМБ, 2006. – 279с.
14. Коганов А.Б. Грамматика английского языка с упражнениями и ключами к ним. – К.: «Издательство А.С.К.», 2007. – 488 с.
15. Мізецька І. Я. The European Economic Community: Практичний курс англійської мови для юристів. – Харків: Одиссей, 2007.
16. Мисик Л.В. Українсько-англійський словник правничої термінології. Київ: „Юрінком Інтер”, 2006.
17. Петько Л. В., Ніколаєнко В. В. Англійська мова для вступників до магістратури зі спеціальності 8.060101 «Правознавство»: навч. посібник для бакалаврів, викладачів та студентів ВНЗ / за ред. Андрусишина Б. І. – К. : Ун-т «Україна», 2012. – 140 с.

18. Чайковські Л.М., Адамовська Л.М. Англійська мова. Довідник. Тернопіль: „Навчальна книга – Богдан”, 2005. – 575 с.
19. A Dictionary of Law. Oxford University Press, 2006.
20. English for students of Sociology = Англійська мова для студентів напряму «Соціологія»: навч. посіб. / Уклад. Л. А. Люлька. – К. : МАУП, 2007. – 204 с.
21. *Evans Virginia. Round – Up. English Grammar Practice.* – Harlow: Logman, 2002. – # 4. – 144 p.
22. *Evans Virginia. Round – Up. English Grammar Practice.* – Harlow: Logman, 2002. – # 5. – 144 p.
23. John Eastwood. Oxford Practice Grammar / Oxford University Press, 2000. – 432 p.
24. Luke Prodromou. Crammar and Vocabulary for First Certificate / – Longman, 2001. – 319 p.
25. Michael Swan, Catherine Walter. How English Works. A grammar Practice Book / Oxford University Press. – 2002. – 358 p.

Німецька мова.

Підручники та навчальні посібники:

1. Гребінник Л. В., Петько Л. В., Ніколаєнко В. В. Німецька мова для вступників до магістратури зі спеціальностей 8.040301 «Політологія», 8.060101 «Правознавство»: навч. посібник для викладачів та студентів ВНЗ / за редакцією В. І. Гончарова. – К. : НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2010. – 156 с.
2. Гребінник Л. В., Петько Л. В., Ніколаєнко В. В. Німецька мова для вступників до магістратури зі спеціальностей 8.040201 «Соціологія», 8.050201 «Менеджмент організацій»: навч. посібник для викладачів та студентів ВНЗ / за редакцією В. І. Гончарова. – К. : НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2012. – 138 с.
3. Євгененко Д.А., Білоус О.М., Гуменюк О.О. та ін. Практична граматики німецької мови. Навч. посібник для студентів та учнів. Комунікативні вправи та завдання. – 2-е видання, випр. та доповн. – Вінниця: НРВА КНИГА, 2002. – 334 с.
4. Івіна Л.В. Німецька мова для юристів. Дніпропетровськ.: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2006. – 110с.
5. Кравченко А.П. Немецкий для юристов. – Ростов-на-Дону, 1999. – 288 с.
6. Романюк О.І. Німецька мова для працівників правоохоронних органів. – Київ, 1998. – 239с.
7. Романюк О.І. Німецька мова. Посібник з навчання реферуванню юридичної літератури. – Київ, 1998. – 69 с.
8. Suschtchinski I. Deutsch für Jurastudenten. – М., “ГИС”, 2001. – 338с.
9. Э.Л. Рымашевская. Современный немецко-русский и русско-немецкий словарь. –М.: Фирма “Ник”, 1996. – 832 с.
10. Немецко-русский и русско-немецкий словарь. – М.: ЮНВЕРС. – 1998. – 832с.
11. Німецька мова для початківців / Н.Ф.Кудіна, Т.О.Феклістова. – Вінниця: Нова книга, 2008. – 520 с.
12. Шлоер Б., Сойко І. Російсько-українсько-німецький коментований

словник з адміністративного права. – Київ, Українська правнича фундація, 2003. – 463 с.

13. Большой немецко-русский словарь: В 2-х т. / сост. Е.И. Лепинг, Н.П. Страхова, Н.И. Филичева и др.; Под рук. О.И. Москальской. – 2-е изд., стереотип. – М.: Рус. яз., 1980. Т.1. А – К. 760с., Т.2. L-Z. – 656с.

14. Юридичний словник. Російсько-українсько-німецький. – К., 1995. – 254 с.

15. Немецко-русский юридический словарь. – М.: «Руссо», 2002. – 380 с.

16. Andresen, U./Woyke, W.: Handbuch zur politischen Systems der Bundesrepublik Deutschland, Opladen, Verlag Lesken und Budrich., 1993.

17. Avenarius H., Die Rechtsordnung der Bundesrepublik Deutschland, Bundeszentrale für die politische Bildung, Bonn, 2002.

18. Drechsler, H./Hilgen W./Neumann F.: Gesellschaft und Staat Lexikon der Politik, Baden-Baden, 1984.

19. Greifelds, C.: Rechtswörterbuch, 17 Auflage, München, Verlag C.H. Beck, 2002.

20. Isensee, J./ Kirchhof, P.: (Hg.), Handbuch des Strafrecht, Band I, II, 1997 Heidelberg, Verlag C.F. Müller.

21. Kettler H.S., Wörterbuch des Rechts- und Wirtschaftssprache, Band I, II, Verlag C.H. Beck, München, 2006.

22. Manssen G., Allgemeines Verwaltungsrecht, Verlag Recht und Wirtschaft, 2004.

Французька мова.

Підручники та навчальні посібники:

1. Бодко. Н.В. Пособие по корреспонденции. Французский язык. – М.: «Наука», 1990. – 109 с.

2. Бургинский В.Р. Руководство по французской корреспонденции и оформлению письменного высказывания. Учебное пособие. – М.: «АСТ Восток Запад», 2006. – 287 с.

3. Китайгородская Г.А. Французский язык. Интенсивный курс обучения. – М.: Высшая школа, 1986. – 270 с.

4. Крючков Г.Г., Мамотенко М.П.. Прискорений курс французької мови. – К., 2007. – 383 с.

5. Ластовка С.З. Научная беседа на французском языке. – Л.: Наука, 1998.

6. Опацький С.Є. Français. Niveau débutant. К., Ірпінь: «Нерун», 2005. – 310 с.

7. Роменская А.В., Шикин В.Я. Деловое общение на французском языке. – К., 1997. – 72 с.

8. Рощупкина Е.А. Французский язык. Краткий справочник по грамматике. – К., 1997. – 128 с.

9. Сімонок В.П. Французька мова. – Харків: Вид-во «Право», 2004. – 221 с.

10. Французский язык. Справочник школьника и студента. – Донецк, 2005. – 575 с.

11. Шидловська А.В. Французька мова для правоохоронців.– Київ, 2012. – 240 с.

12. Шор Е.Н. Практическая грамматика французского языка. – М.: Наука, 1984. – 220 с.
13. 1000 thèmes parlés en français. – Київ: вид-во «Ранок», 2005. – 559 с.